

Forslag

til

Lov om sygehusvæsenet.

Fremsat den 15. februar 1955 af *indenrigs- og boligministeren*.

Kapitel I.

§ 1.

Det påhviler amtskommunerne, købstadkommunerne uden for Bornholm, de sønderjyske flækker, der ikke længere er i fællesskab med vedkommende amtskommune, samt Københavns og Frederiksberg kommuner at tilvejebringe og drive det fornødne antal sygehuse i det omfang, hvori dette ikke sker ved statens foranstaltning.

Ved „kommune“ forstås overalt i denne lov en af de i stk. 1 nævnte kommuner.

§ 2.

Kommunerne kan med indenrigs- og boligministerens samtykke træffe overenskomst om at tilvejebringe og drive sygehuse i fællesskab.

Såfremt et sådant fællesskab ønskes ophævet eller ændret, udkræves ligeledes hertil indenrigs- og boligministerens samtykke.

Ønskes et sådant fællesskab ophævet eller ændret af en af parterne, uden at enighed herom er tilvejebragt med den anden eller de andre parter, afgør indenrigs- og boligministeren, om ophævelse eller ændring desuagtet kan finde sted, og bestemmer i så fald efter forhandling med parterne vilkårene herfor.

§ 3.

Planer til opførelse, udvidelse, væsentlige ombygninger og indskrænkninger samt nedlæggelse af kommunale sygehuse skal forelægges indenrigs- og boligministeren til godkendelse.

§ 4.

Indenrigs- og boligministerens tilladelse skal indhentes til oprettelse, udvidelse og væsentlige ombygninger af private sygehuse.

§ 5.

Ethvert sygehus skal have et regulativ, hvori dets takster er fastsat, samt et regulativ vedrørende aflønningen af sygehusets faste personale, forsåvidt sådanne bestemmelser ikke indeholdes i en kommunal lønningsvedtægt.

Takstregulativerne og lønningsregulativerne for de kommunale sygehuse skal forelægges indenrigs- og boligministeren til godkendelse.

Der skal til indenrigs- og boligministeriet indsendes eksemplarer af regulativerne vedrørende kommunale sygehuses administrative ordning i almindelighed, forsåvidt sådanne vedtages af sygehusbestyrelserne. Det samme gælder eventuelle andre regulativer for kommunale sygehuse.

§ 6.

Sundhedsstyrelsens og embedslægerens hidtidige opgaver inden for sygehusvæsenet, jfr. lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse og lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning, opretholdes uforandret.

§ 7.

Det påhviler kommuner samt de private personer eller institutioner, der driver sygehuse, at afgive beretning vedrørende den lægelige virksomhed på disse sygehuse efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler.

Kapitel II.

§ 8.

Til nedbringelse af kommunernes udgifter til driften af sygehuse ydes der af statskassen et årligt tilskud svarende til 60 pct. af kommunernes samlede nettoudgifter til sygehusvæsenet i det senest afsluttede regnskabsår, jfr. § 9.

Det således beregnede statstilskud fordeles mellem de enkelte kommuner i forhold til antallet af tilskudsberettigede sygedage, jfr. § 10.

Den enkelte kommunes tilskud kan ikke overstige 90 pct. af kommunens samlede tilskudsberettigede nettoudgifter opgjort efter bestemmelserne i § 9.

§ 9.

Som tilskudsberettigede sygehusudgifter anses udgifterne ved driften af kommunale sygehuse (afdelinger), hvortil der ikke i henhold til særlig bestemmelse ydes statstilskud. Ved beregningen af nettoudgifterne fradrages samtlige driftsindtægter. I sygehusudgifterne medregnes ikke udgifter til forrentning og afskrivning af bygninger og inventar eller til forrentning og amortisation af lån.

Såfremt en kommune mod betaling har indlæggelsesret for kommunens indbyggere på andre sygehuse, vil de hermed forbundne udgifter efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte bestemmelser kunne tillades medtaget ved opgørelsen af kommunens tilskudsberettigede udgifter.

Når der til et kommunalt sygehusvæsen er knyttet særlige af sundhedsstyrelsen godkendte efterbehandlingssygehuse (afdelinger) eller rekonvalescenthjem, eller når en kommune mod betaling har indlæggelsesret for kommunens indbyggere på andre af sundhedsstyrelsen godkendte tilsvarende institutioner, kan indenrigs- og boligministeren tillade, at de hermed forbundne nettoudgifter medtages ved opgørelsen af kommunens tilskudsberettigede udgifter. Det samme gælder, når der til et sygehus er knyttet en af sundhedsstyrelsen godkendt diagnosestation eller ambulatorium.

De i det foregående omhandlede sygehuse og andre institutioner skal opfylde de lægelige og behandlingsmæssige krav, som efter

indenrigs- og boligministerens skøn må stilles til det offentlige sygehusvæsen.

§ 10.

Som tilskudsberettigede sygedage anses sygedage vedrørende behandlingen af patienter på de i § 9, stk. 1 og 2, omhandlede sygehuse (afdelinger).

Efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte bestemmelser kan der ved opgørelsen af kommunens tilskudsberettigede sygedage tillægges et antal sygedage beregnet i forhold til antallet af patientdage, undersøgelser og behandlinger på de i § 9, stk. 3, omhandlede institutioner.

§ 11.

Indenrigs- og boligministeren indhenter de til brug ved beregningen af sygehusstilskudet fornødne oplysninger fra kommunerne.

Inden 1. februar meddeler indenrigs- og boligministeren den enkelte kommune størrelsen af det tilskud, der tilkommer den i henhold til foranstående bestemmelser. Tilskudet opføres i overslaget over kommunernes indtægter og udgifter for det påfølgende regnskabsår.

Tvivlsspørgsmål om tilskudets beregning afgøres endeligt af indenrigs- og boligministeren.

§ 12.

Til private sygehuse, der opfylder de lægelige og behandlingsmæssige krav, som stilles til offentlige sygehuse, kan der på nærmere af indenrigs- og boligministeren angivne vilkår ydes tilskud fra statskassen inden for de i §§ 8—10 fastsatte rammer for statstilskud til det kommunale sygehusvæsen.

§ 13.

Der kan ved de årlige finanslove af statskassen bevilges særlige beløb til fremme af opgaver, som ikke naturligt falder ind under det almindelige — kommunale — sygehusvæsens opgaver (såsom oprettelse eller drift af særlige sygehuse eller sygehusafdelinger o. lign.) eller til tilskud til enkelte sygehuse til særlige formål (såsom oprettelse af ambulatorier, diagnosestationer, rekonvalescentafdelinger m. v. eller drift af særlige afdelinger).

Kapitel III.

Sygehusrådet.

§ 14.

Der oprettes et sygehusråd, hvis formand beskikkes af indenrigs- og boligministeren. Af rådets øvrige medlemmer udpeges 1 af indenrigs- og boligministeren, 1 af finansministeren, 3 af Amdtrådsforeningen i Danmark, 2 af Den danske Købstadforening og 1 af Københavns kommune.

Sundhedsstyrelsen udpeger en kommitteret, der deltager i rådets forhandlinger uden stemmeret, men med ret til at stille sådanne forslag til behandling i rådet, som skønnes fornødne for den rette løsning af sygehusvæsenets opgaver.

Sygehusrådet tilkalder sagkyndig bistand, når forholdene gør dette ønskeligt.

Sygehusrådets funktionsperiode er 6 år.

Udgifterne i forbindelse med rådets virksomhed afholdes af statskassen.

§ 15.

Sygehusrådet virker i samarbejde med sundhedsstyrelsen for gennemførelsen af sygehusvæsenets fælles foranstaltninger til støtte af de lokale sygehusmyndigheder for at opnå en økonomisk god og forsvarlig drift med en så hensigtsmæssig og fuld udnyttelse af de enkelte sygehuse som muligt. Sygehusrådet skal således medvirke til at opnå et hensigtsmæssigt samvirke mellem de kommunale og statens sygehuse og pri-

vate sygehuse og skal medvirke til at fjerne de hindringer for fuld udnyttelse af sygehuse, som skyldes de kommunale grænser.

Sygehusrådet bistår sundhedsstyrelsen i dens arbejde med sygehusvæsenets opbygning og udbygning for at kunne give hele landets befolkning lige adgang til den til enhver tid bedst mulige sygehusbehandling.

Sygehusrådet virker som rådgivende for indenrigs- og boligministeren i spørgsmål vedrørende administration af sygehusvæsenet, herunder såvel med hensyn til den i lovens kapitel II omhandlede tilskudsordning, som med hensyn til de i §§ 2—5 og 16 nævnte spørgsmål.

Kapitel IV.

§ 16.

Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse, herunder regler om beregningen og udbetalingen af de i kapitel II omhandlede tilskud og om sygehusenes regnskabsførelse og revisionsordning.

§ 17.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, får første gang virkning for regnskabsåret 1956—57. Samtidig ophæves lov nr. 71 af 27. februar 1946 om sygehusvæsenet, således som den er ændret ved lov nr. 148 af 31. marts 1949 og lov nr. 91 af 31. marts 1953.

Bemærkninger til lovforslaget.

Som et led i en genfremsættelse af de den 11. maj 1954 i folketinget fremsatte lovforslag om en reform af skattelovgivningen og af reglerne om fordelingen af en række offentlige indtægter og udgifter mellem stat og kommuner fremsættes nærværende forslag til lov om sygehusvæsenet.

Lovforslaget er enslydende med det den for nævnte dato med samme titel fremsatte lovforslag, til hvis bemærkninger man derfor skal hen- vise.